

Pályázat a „Szenior” szerepkörének betöltésére

Önéletrajz

„Ki vagyok én? S mi lehetek?” (Aranyosi Ervin) Petkes Piroska Judit? Piroska, Piri vagy Pipi? Városi vagy vidéki? Focista és/vagy teológus? Te, kedves Olvasó, tudod-e ki vagyok? S azt, hogy ki lehetek?

1997. 11. 28-án láttam meg reggel tájban a napvilágot Nyíregyházán, anyukám után negyven esztendővel és egy teljes nappal. Két útvonalon lehet bemutatni az életem mérföldköveit: a cserkészeten és a református identitásom kialakulásán keresztül. Ez a kettő, mint egy fonat, úgy kapcsolódnak össze, és formálják az életemet.

Református keresztyén családban nőttem fel. Ebből kifolyólag, testvéreim után, a nyíregyházi Jókai Mór Református Általános Iskolában tanultam. Ott ismerkedtem meg a cserkészzel is. Első igazi táborom, amire emlékszem, egy hittantábor volt, holott már '98-ban is levittek egy cserkészttáborba. Igazából így el is indult a „karrierem”. Megannyi hittan versenyen vettem részt – egészen a gimnáziumi az utolsó évemig. Azóta már én is írom a tesztet az 'SDG Bibliaismereti Verseny'- re. 2008. október 22-én tettem cserkészfogadalmat, hogy híven teljesítem kötelességeimet, melyekkel Istennek, hazámnak és embertársaimnak tartozom. Anno '98 Virágvasárnapján tagja lettem a Magyarországi Református Egyháznak, 2012. május 20-án pedig teljes jogú egyháztag lettem. Általános iskolás éveimben kezdtem el zongorázni, amiből 11 év után hivatalosan is záróvizsgát tettem. Ezek mellett atletizáltam, fociztam - le is akartak igazolni -, de hát mást választottam: egy másik várost.

Életem eddigi öt csodálatos és legmeghatározóbb évét töltöttem el a Sárospataki Református Kollégium ódon falai között. Amit ott átéltem, megéltem, már régóta próbáltam megfogalmazni és leírni, de még nem sikerült. Pedig szeretném, mert azt mindenkinek tudnia kell, hogy ott mi folyik, a Bodrogon kívül... Gimnáziumi éveim alatt kajakoztam, kenuztam, zenéltem, szónokoltam, szervezkedtem, megannyi dolgot csináltam. A cserkészlet az életemben még komolyabbra fordult, amikor 2015-ben megszereztem az őrvezetői képesítést.

A Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó 2013 óta fontos eseménye az életemnek. A 2017-es debreceni mégis kiemelkedik, mert ott vált nyilvánvalóvá leginkább, hogy csakis a DRHE! Az egyetem első évétől kezdve vagyok évfolyamképviselő. Az első két évben a Kulturális és Sport Bizottság tagja, továbbá elsősben a Bálszervező Bizottságban is aktívan tevékenykedtem, majd harmadévben a Hitéleti Bizottság tagja lettem. Az idei tanévben a Hitéleti és Diakóniai Bizottság elnökeként szerezhetek még több tapasztalatot és ismeretet. Az egyetem

alatt sem adtam fel a cserkészetet, már a IX. Észak-Alföldi Cserkészkerület elnökségének vagyok a tagja. Több, mint három csodás évet voltam kiképző egy őrsvezetőképző táborban, ahol a lelki tartalom mellett különféle témákban tartottam képzéseket: időmenedzsment, gyermekvédelem, szeretetnyelvek stb. Idén pedig megkaptam a segédtszti képesítést. A tanulmányaimat szó szerint igyekszem összekötni a cserkészzettel, az erről írt dolgozatommal eljutottam nemrégiben az OTDK-ra. Idén a Szociáletikai és Egyházzociológiai Tanszék demonstrátoraként is segítem a tanszék munkáját.

A kihívásokat mindig szívesen fogadom, és szeretem is azokat. Azt tudom elmondani, hogy mindenben Isten rendkívüli vezetését élhettem és élhetem át. Így már negyedik éve „imádkozom és dolgozom”. Sosem gondoltam, sosem fordult meg a fejembe, hogy én valaha a Szeniori pozícióért indulok. Ezt is teljes mértékben csak Neki tudom tulajdonítani! Sokat kell tanulnom még, de úgy érzem, hogy a 2021/22-ben el tudnám látni ezt a kihívásokkal teli, új feladatkört!

Ki vagyok, már sejtés lehet. Ki lehetek, Istenen kívül még ki tudja? Ki lettem, majd egy művészi alkotásban megpróbálom az önéletemet megrajzolni, vagy egy könyvben leírni... de te, kedves Olvasó már te is kaptál belőlem!

Tervek, elképzelések

Mint cserkészvezető sokat tanultam programszervezésről, hitről, közösségről, hazaszeretetről, és olyan ismereteket szereztem és szerzek folyamatosan különböző vezetőképzések során, amiket szeretnék hasznosítani a Hallgatói Önkormányzat életében. Idén, mint Hitéleti és Diakóniai Bizottsági elnök még többet tanultam, és beelátok jobban a HÖK működésébe. A korábbi tapasztalataimra és a meglévő elnökség örökségére építkezve sok minden sikerülhet, de természetesen nem egyedül! Hanem egy csapattal: a diáksággal, továbbá Novák Miklós Szenior-helyettes-jelölttel és Ujlaky Máté Hitéleti és Diakóniai Bizottság elnökjelölttel.

Kedves Egyetemi Hallgató Társam!

Az évek során megtanultam, hogy a legjobban úgy érhetjük el a céljainkat, hogy csapatban dolgozunk. A csapatban mindenki másféle tapasztalattal rendelkezik, mások a kompetenciák, más az, amiben jobban kiemelkedik. A csapatnak vannak életszakaszai: kialakulás, viharzás, szabályozás, felbomlás. Az egyetemi életben is megvannak ezek, reméljük az utolsó elmarad ebben az esetben. Hitéleti és Diakóniai Bizottsági elnökként is arra törekedtem, hogy olyan programokat nyújtson a bizottság a diákságnak, ahol közösségileg és egyénileg is megélheti mindenki a hitéletet. Mondhatnám azt is, hogy egység a sokszínűségben. Egy jó csapatra is ez mondható el, **egység a sokszínűségben**. A diákság is megannyi fronton munkálkodik. De *„aki szolgál, az kész az odaadásra, aki szeret, az odaadja magát, aki áldoz, magából ad a másiknak, és ezt a másik el tudja fogadni.”* (Karácsony Sándor)

Az idei elnökség is látta, hogy egy hosszú távú építkezésről van szó a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Hallgatói Önkormányzatának az életében. Vannak pillérek, amik a vírushelyzet ellenére is már rövid időn belül csodálatosan elkezdtek megszilárdulni: strukturális változások, a bizottságok szerepe, mentorprogram – utódnevelés fontossága, HÖK csapatépítés és még sok-sok minden! Ez az építkezés hosszadalmas, de amiről látjuk, hogy beválik és érdemes tovább vinni, azt nem szabad annyiban hagyni!

Ahogy már említettem, különösen is fontos a csapat! Erre öt rétegben gondolok:

1. Az Elnökségi Tanáccsal kialakított biztonságos munkakörnyezet, ami a közös célokat és érdekeket képviseli;

2. a Bizottsági elnökökkel való rendszeres kapcsolattartás, aminek célja a velük való közösségen túl, hogy tudjanak egymásról, egymás programjairól (közös naptár), és ne egymás ellen szervezzenek, hanem egymásért;
3. a HÖK évfolyamképviselők közösségének is kijár a csapatépítés, ahol nem csak oldódunk, hanem fejlődünk is közösen, a képviselők visszajelzései által, akik képviselik és közvetítik évfolyamuk meglátásait, ötleteit. Egyfajta oda-vissza működő visszajelző rendszer;
4. a teljes Diákság részesüljön ne csak közösségi programokban, hanem továbbképzésekben is, amit hasznosítani tudnak a későbbiek során;
5. a tanárokkal való kapcsolat nyíltsága, azaz a programokon ne csak szakmailag legyünk ott egymás mellett, hanem emberileg is.

Az egész diákságot megmozgató programok alatt gondolok a DRHE DAY-re, melynek néhányan már részesei lehettetek, és ez hagyományteremtő erővel tud bírni (amit az eső sem tud elmosni, csak a járványhelyzet...). Ez egy őszi nap, ahol próbára tehetjük ügyességünket, megismerkedhetünk különböző szervezetekkel, mindez kiegészülve az egyetemünkön működő bizottságokkal, hogy mindenki megismerje őket, és bepillantást nyerhessenek munkájukba.

Megannyi diáktársamtól hallottam már: „*annyi felesleges dolgom van, és nem tudom őket hova rakni, de nem tudom ki venné meg őket*”. A tavaszi nagytakarítás során még több minden kerül elő: ruhák, könyv könyv hátán, társasjátékok – amiken szeretnénk túladni. Az egyetem udvarán, egy napsütéses tavaszi napon el tudok képzelni egy „DRHE PIAC”-ot, ahol előre megszervezett körülmények között lehet árulni, vásárolni: „Neked mennyi az annyi?” szlogennel!

Említettem továbbképzéseket. Különféle órákon veszünk részt, amik igenis hasznosak az elméleti tudásunkat tekintve, de mégis kevés gyakorlati tapasztalattal rendelkezünk. „Hogyan bánjunk jól a pénzügyekkel?” kérdés felmerülhetett már bennünk sokszor. Gyülekezeteiket, osztályokat, iskolákat fogunk vezetni, de nem is kell nagy dolgokra gondolni, csak a családi kasszára, vagy konkrétan a saját pénzügyeinkre. „Hogyan bánjak jól az időmmel?” kérdés pedig napi szinten előkerül, amikor már megint nem volt elég a 24 óra! Hogyan lehetne elég? Főleg, amikor dolgozatokat javítunk, lelki alkalmakat tartunk, kirándulásokat szervezünk. Erre is megtalálhatjuk a választ! Ilyen, és ezekhez hasonló „workshop”-okra gondolok!

Sajnos az idei tanévben – ismét a koronavírus miatt –, a Szentföldre való utazást nem tudtuk megszervezni. De ahogy a tavalyi kampányban is említve volt: „*pozitívan fogjuk megélni a helyzetet, ha ez a befektetett munka a 2021/22-es tanévben fog gyümölcsöket hozni, hisz, ahogy*

mondtam jelen esetben hosszú távú felépítésben gondolkodunk”. Szeretném, ha ez a terv megtudna valósulni, és ez is hagyományként élne tovább!

Ki tudja, hogy mikor találkoztunk utoljára?! Elképzelem, ahogyan a tanévkezdő istentisztelet előtt és után mindenki mennyire örül a másinak, és ahogyan egymás nyakába borulunk! A szeptemberi félévkezdő csendesnapokon a szokásostól eltérően most nem lennének kiscsoportos beszélgetések, vagy konkrét előadások, hanem „Ismét együtt, együtt könnyebb” hívószavakkal élvezhetnénk diáktársaink és tanáraink társaságát (kötöttségek nélkül: beszélgetés, közös imák, éneklés, sport, stb.)! Az Oratórium adta lehetőségeket kihasználva a vasárnapi napon közös istentisztelettel, majd egy közös ebéddel tudnánk nekiindulni a 2021/22-es tanévnek! A februári félévkezdő csendesnapokat pedig szeretnénk az egyetem falain kívülre helyezni, mert ha valaki megkérdezi az idősebbektől, hogy „melyik félévkezdő csendesnapokra emlékszel a legjobban?” akkor erre a válasz: „amelyik Nagyváradon volt!”.

Végül, de nem utolsó sorban, ismét egy hagyományteremtő céllal szeretném megvalósítani az első évkönyvet. Más teológiákon, ha sétálunk, akkor láthatunk tablókat. Vagy a tanító szakosoknak is van fotózás tavasszal. De milyen jó emlék lenne mindenkinek, ha a végzősök fényképei bekerülnének egy nagy és közös könyvbe? Évfolyamfotók, programokról készült fotók, az Új Közlöny szerkesztőségének segítségével egy-két kiemelkedő diák írása, és még megannyi minden belekerülhet, persze az anyagi forrásokat is szem előtt tartva! A tanítókkal és a hitéleti szakosokkal egy közös „Az írás megmarad” projekt, ami mindenkinek egy maradandó élmény lehet, ha csak kapcsolatokat szeretnénk feleleveníteni a későbbiekben, vagy csak nosztalgiazni szeretnénk.

Ezekén felül még számtalan ötlet és lehetőség van, ami mindannyiunkban ott rejtőzik, csak el kell jönnie a megfelelő időnek, hogy szabadjára engedjük! Legyen hát így, alkossunk közösen, és legyünk még inkább egység a sokszínűségben!

A fentebb említett terveim összefoglalva:

- Csapatok, kapcsolatok tovább erősítése: Elnökségi Tanács, Bizottsági Elnökök, HÖK évfolyamképviselők, Diákság, Tanárok;
- Mindenkit mozgósító programok: DRHE DAY, DRHE PIAC stb.
- Továbbképzések
- Évkönyv

Köszönöm, ha eddig eljutottál az olvasásban! Amennyiben mindez elnyerte a bizalmadat, kérek támogatás a választás napján, április 29-én szavazatoddal, csütörtökön, a szavazatoddal, ami online felületen fog történni. Hagyományos cserkész köszönéssel kívánok *Jó munkát!* továbbá kitartást még ebben a helyzetben és jó egészséget!

Nyilatkozat

Alulírott, Petkes Piroska Judit, negyedéves teológia-lelkész szakos hallgató, a 2021/22-es tanévben szeretném betölteni a Szeniori tisztségét, amelyet még tanulmányaim során nem töltöttem be.

Vágáshuta, 2021. 04. 18.

Petkes Piroska Judit

IV. éves teológia-lelkész szakos hallgató,
szenior-jelölt

Pályázat a „Szenior-helyettes” szerepkörének betöltésére

Önéletrajz

Novák Miklós, negyedéves teológia-lelkész szakos hallgató vagyok. 1997. június 12-én születtem Nyíregyházán. Jelenleg Ibrányban élek a szüleimmel. Édesapám szakmunkásként korán feltette nekem a kérdést, hogy szeretnék-e belelátni a „nagybetűs” életbe, és a munka világába. Erre 11 évesként rábólintottam, mert hajtott a kíváncsiság, és azóta sem bántam meg ezt a döntésemet, hiszen ezek az évek formáltak olyanná, amilyen most vagyok. Fiatalon megtanultam a pénzzel bánni, rutint szereztem a szervezésben, és számos embert megismertem, különféle világnézettel, habtussal, élethelyzettel, így az életem részévé vált, hogy az emberek között érzem jól magam. Ekkor még nem volt tervben a teológia, csupán a lelkészem és a felesége bátorítottak arra, hogy induljak el ebbe az irányba.

2012-ben a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában kezdtem el a középiskolai tanulmányaimat. Az első évben felkértek technikusnak. Több programon is részt vettem, főként hangosítóként, de ez a szerepkör folyamatosan bővült az évek alatt. A refiben láttam bele sokkal jobban az egyház életébe, működésébe. A tanárim javarésze keresztyén szellemben nevelt, így Krisztushoz is közelebb kerültem, azonban a lelkészi hivatás még ekkor sem volt napirenden. Végzősként megválasztottak főapparitornak (a kollégium egyik vezetőjének), ez által szereztem komolyabb vezetői tapasztalatokat. Az egyetemi jelentkezés határideje előtt pár nappal egy hosszabb beszélgetés után döntöttem el, hogy a teológián szeretnék tovább tanulni.

Az egyetemen is igyekszem aktív lenni, és valamennyi programon, alkalmon helyt állni. Az első két évben nem vállaltam semmilyen pozíciót, de mindig jelen voltam a hallgatóság életében, és tudásomnak, képességeimnek megfelelően munkálkodtam. 2019-ben felkértek a Szociális Bizottság élére, ahol nagyon sokat tanultam és sok mindenbe láttam bele, de ami a legfontosabb, hogy lehetőséget kaptam arra, hogy ilyen formában is támogassam azokat a hallgatótársainkat, akik nehéz anyagi körülmények között élnek.

Nos, ebben a szellemben szeretnék munkálkodni ezután is, és szenior-helyettesként jelen lenni annak a közösségnek az épülésében, amelynek központjában Krisztus áll.

Terveim

Érted. Érted?

Pár nappal ezelőtt két lényeges dolgot mondtam el abban a videóban, amelyben jelölésre bíztattalak Titeket. Az egyik fontos dolog az volt, hogy közösen építsük a közösségünket, a másik pedig az volt, hogy mindezt Petkes Piroska Judit szenior jelölttel, valamint Ujlaky Máté Hitélet és Diakóniai Bizottsági elnökjelölttel kiegészülve szeretném megvalósítani.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy kinek a megbízásából és kiért dolgozunk mindannyian. Krisztus indított minket arra, hogy itt legyünk és dolgozzunk egymásért, a közösségünkért. Tudom, hogy ezt nem mindig a legegyszerűbb megvalósítani, hiszen nem lehetünk minden nap a legjobb formánkban, ugyanakkor törekednünk kell arra, hogy szem előtt tartsuk, hogy miért és kiért is dolgozunk. Jézus nem csak tanít, hanem mások felé is indít minket. A teológián nem csak tanulhatunk arról, hogy hogyan érdemes élni Krisztus tanítása szerint, hanem meg is élhetjük ezt egymás között. Fontosnak tartom, hogy a tanulmányaink mellett legyünk jelen egymás életében szolgálattal, lelki támogatással, egy jó szóval, hogy a talentumainkat kamatoztassuk, hiszen nem véletlenül kaptuk azokat. Ha mindenki csak egy kicsit ad bele, nagyobb örömmel tudjuk végezni a közös szolgálatot, mert nem csak élményt kaphattok, hanem barátokat, lelki társakat, tudást, rálátást, megerősítést.

Ebben a munkában szeretnék titeket segíteni, támogatni, koordinálni, valamint az Elnökségi Tanáccsal, a HÖK képviselőkkel és a bizottsági elnökökkel karöltve egy olyan légkört teremteni az egyetemen, amelyben jól érezhetitek magatokat, növekedhettek a hitben és a tapasztalatokban. Szeretnék megismerni titeket, hogy mire vagytok képesek, mit szerettek csinálni, miben szerettek részt venni, és ezek alapján megszólítani titeket.

Mindig is a tartalmas beszélgetések híve voltam. Fontosnak tartom azt is, hogy mi a ti véleményetek, meglátásotok, tanácsotok, és ezek mellett az is, hogy hogyan éreztétek magatokat egy-egy programon, akár mint résztvevő, akár mint szervező, hiszen ha közösen építünk valamit, annak mind részesei vagyunk egyenként is.

Folytatni szeretnénk az elmúlt 2 évben megkezdett munkát és bekapcsolni titeket is ebbe a körforgásba, mert az egyetemünk közösségért szeretnénk munkálkodni. melynek mindenki részese.

Nyilatkozat

Alulírott Novák Miklós, negyedéves teológia-lelkész szakos hallgató, a 2021/2022-es tanévben szeretném betölteni a Szenior-helyettesi tisztséget, amelyet tanulmányaim során még nem töltöttem be.

Ibrány, 2021.04.17.

.....
Novák Miklós

IV. éves teológia-lelkész szakos hallgató,
Szenior-helyettes jelölt

Pályázat a „Hitéleti és Diakóniai Bizottság Elnöke” szerepkörének betöltésére

Önéletrajz

A nevem Ujlaky Máté. 1998.04.30-án születtem Nyíregyházán, szüleim első gyermekeként. Isten kegyelméből református keresztyén családban nőhettem fel, melyben stabil alapot jelentettek édesapám szülei, különösen is nagyapám, aki több cikluson keresztül volt a Rohodi Református Egyházközség presbitere. Mivel életem első hat évében a nagyszülőknél laktunk, a keresztségben is Rohodon részesülhettem 1998.06.01-én. Gyermekkorom mindennapjaiban aktívan jelen volt a hithez és a református közösséghez való kapcsolódás, hiszen a gyermekistentiszteleteken és a különböző nyári egyházközségi alkalmakon rendszeresen részt vettem. Szüleim és nagyszüleim elmondása alapján tudom, hogy már óvodás koromban azt mondtam, hogy bizony, én ha nagy leszek, akkor református lelkipásztor szeretnék lenni (még ha akkor nem is tudtam, hogy mindez mivel jár).

2004-ben a családommal Baktalórántházára költöztünk, itt végeztem általános iskolai tanulmányaimat a Reguly Antal Általános Iskolában. Hamar bekapcsolódtunk a Baktalórántházai Református Egyházközség életébe is, sajnos azonban itt nem igazán voltak kifejezetten gyermekeknek tartott alkalmak. Ennek ellenére a lelkesedésem töretlen maradt és így, már fiatalon résztvevője lehettem a nagy, vasárnapi istentiszteleteknek. Általános iskolai éveim alatt a sátoros ünnepek alkalmával szinte kivétel nélkül jelen voltam a gyülekezet ünnepi műsoraiban versmondással és énekszolgálattal egyaránt. 2012.05.20-án konfirmáltam a gyülekezetben.

Általános iskolai éveim alatt is tovább körvonalazódott bennem, hogy felnőve a lelkeszi hivatást szeretném választani, ezért 2011-ben felvételiztem a Debreceni Református Kollégium Dóczy Gimnáziumába 6 évfolyamos középiskolai képzésre. A gimnáziumi éveim meghatározóak voltak hitem fejlődése szempontjából. A Dóczys tanáraink közül ki kell emelnem vallásstanáromat, Zsoldos Tibort, akinek személyisége követendő példa számomra mind a mai napig. Úgy gondolom neki köszönhetem, hogy végül a lelkipásztori hivatás mellett döntöttem és nem fordultam teljesen más irányba. A középiskolásként fontos volt az életemben a gimnázium kórusában való szolgálat is. Mivel Debrecentől meglehetősen messze lakom

ebben az időben Gulyás Pál Középiskolai Kollégium lakója voltam, ahol aktívan részt vettem a diákönkormányzat munkájában, aminek később a vezetője is lettem. A kollégiumban lehetőségem nyílt arra is, hogy bekapcsolódjak a Vöröskereszt és a különböző karitatív szervezetek munkájába.

A hívásnak eleget téve 2017-ben felvételiztem a Debreceni Református Hittudományi Egyetemre, amelynek jelenleg IV. éves teológia-lelkész szakos hallgatója vagyok. Az Egyetemen 2020/2021-es tanévben a Hitéleti és Diakóniai Bizottság is tagja lehettem.

2020. júliusától a Debreceni Kistemplomi-Ispotályi Református Egyházközség tagja vagyok.

Terveim, elképzeléseim

Mennyire fontos a Hitéleti és Diakóniai Bizottság elnökének munkája? Úgy gondolom, hogy amikor visszatérhetünk az Egyetem falai közé, sokkal fontosabb lesz, mint valaha volt, hiszen az Egyetemre visszatérve hosszú kihagyás után újjá kell szerveznünk a fizikai jelenléti hitéleti alkalmakat. Az újra szervezés terén lényegesnek tartom a már eddig is jól működő alkalmak megtartását. Persze vannak ötleteim az új alkalmak megszervezésére is.

Az elmúlt év őszén alulról szerveződő módon elindult a diákság bibliaórája, a „Siloám”. Tapasztalataim szerint a megtartott alkalmak kivétel nélkül nagyon áldásosak voltak, így ezt továbbra is meg szeretném tartani. Hasonlóan látom az Imaéjjel kérdését is.

Szintén fontosnak tartom, hogy legyenek dicsőítő estek minden második héten. Azonban ezeket az alkalmakat szeretném átformálni, mélyebb tartalommal megtölteni, közösségkovácsolóvá tenni, például: imádsággal, Ige olvasással és meditációval. Szerintem ezzel a változtatással úgy tudjuk a dicsőítő estét átalakítani, hogy a jelenlévőknek a lehető legnagyobb lelki feltöltődési lehetőséget kínáljuk.

Nagy vágyam, hogy az imaközösségeket újra tudjuk éleszteni, hiszen az imádság az a motor, amely segíti a munkák és az életünk előre mozdulását, valamint többször megtapasztalhattuk már mi is, hogy a közösségi imádságnak mekkora ereje van. Azonban ezzel kapcsolatban is szeretnék változtatásokat eszközölni. Először is az imaközösségek helyévé az Andaházy Kollégiumot szeretném tenni. Másodszor ezek időpontja átkerülne egy esti órára. Úgy gondolom, hogy az esti alkalmon sokkal többen tudnának részt venni. További újítás lenne a portán elhelyezett „Imadoboz”, ahová közösségünk tagjai az imakéréseiket helyezhetik el, hiszen előfordulhat, hogy valaki nem tud ott lenni az alkalmon, vagy pedig annak ellenére, hogy nem rendszeres látogatója az alkalomnak szeretné, ha egy ügyért többen imádkoznának.

Mindehhez persze megfelelő hely is szükséges. Az elmúlt tanévben a KOB-bal közösen már tervben volt egy „Hitéleti Sarok” kialakítása, ahol különböző alkalmakat tudnánk tartani 13-15 főig, és ahol akár egyénileg is el lehet csendesedni. Szeretném munkám során elérni, hogy ez a terv meg is valósuljon.

Lényegesnek tartom a kiszállások szervezését is. Egyfelől a gyülekezeti kiszállás az, amelyet újra kell élesztenünk. Ezzel kapcsolatban szeretnék készíteni egy listát, hogy melyek azok a gyülekezetek, ahová az elmúlt évek során már szerveztek kiszállást. Mindezt annak érdekében,

hogy el tudjuk kerülni az abból adódó konfliktusokat, hogy egyes gyülekezetekben már többször voltunk, más gyülekezetek pedig hiába várnak minket. Másfelől fontosnak tartom a kiszállásokat a debreceni református iskolákba, akár olyan formában is, hogy jelen vagyunk egy-egy csendes napon. Ezen kívül a két debreceni református gimnáziumban szeretném elérni, hogy legalább évente egyszer be tudjunk jutni a vallásfakultációkra, hogy tudjunk azokkal a diákokkal találkozni, akik teológiára készülnek, és tudjunk válaszokat adni a bennük felmerülő kérdésekre, mint diáktársak.

Szeretném, hogy ha az elmúlt évben elmaradt Teremtés-heti zeleméri istentiszteletet is pótolni tudnánk.

A reggeli áhítatokkal kapcsolatban szükségesnek látom egy egységes szabályrendszer kidolgozását, hiszen több alkalommal problémát okozott már az, hogy valaki nem volt tisztában a formai és tartalmi követelményekkel, illetve nem tudta, hogy mikor kell az általa elkészített anyagokat elküldeni. A kellemetlenségek elkerülése érdekében ezeket a dolgokat mindenképpen szeretném még szeptemberben átbeszélni az elsős hallgatókkal.

Hiánypótló lenne egy mindenki számára elérhető adatbázis a lelkipászorok elérhetőségeivel, hiszen számtalanszor előfordul, hogy különböző okokból meg kell keresnünk egy lelkészt, azonban vagy nem tudjuk az elérhetőségét, vagy rossz elérhetőséget kaptunk.

Ugyan így látom az egyetemi énekeskönyv elkészítésének kérdését. Számtalan alkalommal éneklünk dicsőítő énekeket is hitéleti alkalmainkon, amelyeken használni tudnánk ezeket. Nagyon jó lenne abból a szempontból is, hogy ha előfordul, hogy egy dicsőítő ének sokkal jobban illik a reggeli áhítatban elmondott prédikációhoz, akkor azt bátran tudjuk választani, hiszen benne van az énekeskönyvben, és nem kell plusz erőfeszítéseket végezni a nyomtatással.

Az elmúlt évben a Hitéleti Bizottság egybeolvadt a Diakóniai Bizottsággal. Fontosnak tartom folytatni a kapcsolatfelvételt a különböző diakóniai szervezetekkel (Fehér Bot Alapítvány, Kék Kereszt Iszákosmentő Misszió, Kórházmisszió, Kallódó Ifjúságot Mentő Missziós Támogató Alapítvány, DORCAS, Kórházmisszió) hogy mi is be tudjunk kapcsolódni a lehetőségeinkhez mérten ezek munkájába, illetve tudjuk a diákság felé hirdetni a különböző szolgálati lehetőségeket.

Szívügyemnek tartom a „Diakóniai Estek” szervezését. Sajnos sokan nem tudjuk, hogy milyen területeken szolgálhat egy lelkipásztor, illetve hogy milyen feladatai vannak a lelkészeknek a különböző missziói munkák során. Ennek érdekében havi rendszerességgel szeretnénk

meghívni egy-egy estére olyan lelkészeket a kollégiumba, akik ezekben a misszió tevékenységekben részt vesznek: katonai lelkészeket, kórházlelkészeket, börtönlelkészeket és különböző intézménylelkészeket (mindezt a teljesség igénye nélkül soroltam fel). Az est folyamán bemutatathatják az ő munkájukat, a kihívásokat, amelyek őket a mindennapok során érik, és lehetőség adódna a hallgatóságban felmerülő kérdések megválaszolására is.

Jó lenne, ha lenne arra lehetőségünk, hogy legalább a sátoros ünnepek környékén ellátogassunk a Méliusz Juhász Péter Református Idősek Otthonába és részt vegyünk az ott élők ünnepi készülődésében.

Végül, de nem utolsó sorba nagy álmom, hogy létrehozzunk a BibliodrÁma és Lelkigyakorlat Műhelyt, ahol nem csak mi vehetnénk részt alkalmakon, hanem szakmai vezetés mellett azt is megtanulhatnánk, hogy hogyan kell ilyen alkalmakat tartani. Úgy gondolom, hogy ezek hasznos tapasztalatok lehetnek számunkra a későbbi gyülekezeti munkánk elvégzéséhez.

Így látom a hitéleti alkalmak újra formálását Egyetemünkön. Remélem megválasztásom esetén terveim közül minél többet meg tudok majd valósítani.

Nyilatkozat

Alulírott Ujlaky Máté, IV. éves teológia-lelkész szakos hallgató a 2021/2022-es tanévben szeretném a Hitéleti és Diakóniai Bizottság elnöki tisztségét betölteni, amelyet még nem töltöttem be tanulmányaim során.

Baktalórántháza, 2021. 04. 18.

Ujlaky Máté

IV. éves teológia-lelkész szakos hallgató,

Hitéleti és Diakóniai Bizottsági Elnökjelölt

Név: Takács Evelin
Évfolyam: III.
Szak: Teológus-lelkész
Hitéleti és Diakóniai Bizottság elnök jelölt

Bemutatózó önéletrajz

A nevem Takács Evelin. Családom körében Szabolcsbákán nőttem fel. A falusi élet meghatározó minden ember életében, így az enyémben is főleg, ha ezután kerül el egy nagyobb városba. De ne szaladjunk ennyire előre. Ahogy már említettem falusi környezetben nőttem fel, ahol két testvéremmel és a szomszédság népes gyermekeseregével sok közösségi élményben volt részem.

Általános iskolai tanulmányomat is a Szabolcsbákai Általános Iskolában végeztem, majd gimnazista éveimet Kisvárdán töltöttem, a Szent László Katolikus Gimnáziumban. Ezek az évek szintén meghatározóak voltak számomra. Azonban a közösségi élet egyre inkább háttérbe szorult ebben az időszakban, és egyre több időt fordítottam a tanulásra, és a hitéletemre, amiben introvertáltságom előnyömre vált, de nem csak a személyes csendességben, hanem hogy ennek kapcsán otthonosan érezhettem magam a gyülekezetünk néhány tagból álló ifi csoportjában is. A néhány főből álló ifi élményt aztán felváltották a gimnáziumban, a minimum 30 főből álló csoportos beszélgetések a csendesnapokon. Ezek az alkalmak voltak a lehetőségek, hogy én is kibontakoztassam személyiségemet, hogy jobban megengedjem, hogy megismerjenek vagy legalábbis bepillantást nyerjenek szélesebb körben is abba, hogy hogyan is nézek én a világra és azzal, ahogy kimondtam, vallást tettem egyre erősebben éreztem, hogy ez vagyok én. Ahogy teltek az évek és egyre inkább beilleszkedtem, egyre több és szélesebb körű ismeretre tettem szert, egyre inkább nem volt kérdéses, hogy életem útja a teológia felé tart. Az Istentől kapott hívásra nem volt könnyű igent mondani. Számos kérdés vetődött fel bennem, amik alkalmatlanságom igazolására szolgáltak. Annak, hogy végül megszületett a mindent meghatározó IGEN! elősorban a kérdéseim imában hordása, a Bibliában való válasz keresés és a hitoktatóimmal, lelkészemmel, tanáraimmal és családommal a témát sok oldalról megközelített beszélgetések segítették elő. De mire is mondtam igent? Úgy fogalmaznék, hogy arra, hogy az életemet valóban és teljesen Isten és az emberek szolgálatának szeretném szentelni, de olyannyira, hogy ha jövőmre gondoltam, nem tudtam mást elképzelni, mint a Biblia és rajta keresztül Isten egyre mélyebb megismerését. Így jött el az egyetemre való jelentkezés, amikor

eldöntöttem, hogy vallástanár leszek. A Teológia falain belül egy teljesen új közösségi élmény nyílt meg előttem. Bár a beilleszkedés itt sem volt a legegyszerűbb és legkönnyebb dolog, de az eddigi tapasztalataimhoz mérve igen hamar sikerül, ezt csak extrovertált barátaim szokták kinevetni és megkérdőjelezni, ha azt állítom, hogy hamar sikerült. Már az első néhány hét megerősített abban, hogy ha az ember valóban megtesz minden tőle telhetőt, a tanulás terén akkor arra Isten gazdagon adja áldását, és ezáltal megerősítését, hogy helyem van ebben a körben. Így vált kérdés nélkülivé az, amiben egész idáig kételkedtem és a 2019/20-as évet szakváltással kezdtem és teológia-lelkész szakon folytatom tovább tanulmányaimat.

Ez az út vezetett el, a jelenlegi 2020/21-es tanévhez, amikor egyetemünk III. éves hallgatójaként elmondhatom, hogy jó dolog szakot váltott III. éves hallgatónak lenni. Hogy miért? A válasz egyszerű. Az első éven beilleszkedtem az évfolyamom közösségébe, de mellettük bepillantást nyertem a most IV. évesek közösségébe a közös ének óra keretein belül, majd elsőként hamar kiderült az akkor szinte teljesen ismeretlen patrónus-patronált hagyomány, ami viszont összeköt minket a most V. éves hallgatótársainkkal, a szakváltással járó órák pótlása pedig a jelenleg II. évesek közösségének is tagjává tett, majd végül, de nem utolsó sorban a jelenlegi I. évfolyamnak mi vagyunk a patrónusai. Ezek a színes és gazdag csatlakozási pontok pedig arra készítettek, hogy elkezdjem tanulni, hogyan lehetek befelé forduló énem ellenére minél nyitottabb és a közösség egyre aktívabb tagja, melyben nagy segítség, hogy ebben a tanévben a Hitéleti Bizottság tagja lehetek, ahol egyre inkább felfedezhettem, miben válhatok a közösség hasznára.

Terveim, elképzeléseim veletek

Ahogy a bemutatkozásomból is jól látszik, valóban sokféle kapcsolódási pont alakult ki az eddig eltelt 3 év alatt. Az együtt töltött idő alatt sok minden van amiért hálás vagyok, de az egyik legnagyobb dolog, hogy többen is bizalmas, valóban lelki beszélgetésekkel ajándékoztatok meg. Köszönöm nektek ezt a bizalmat, és köszönöm, hogy lehetőséget adtatok, hogy induljak Hitéleti és Diakóniai elnök jelöltként. A jelölésre szeretettel mondtam igent.

A Hitéleti Bizottságban azt szeretem, hogy valójában ebben a csapatban nincs szükség elnökre, hiszen mindannyian együtt, közösen gondolkozunk, azonban mégis szükség van valakire, akik a dolgokat összefoglalja.

A bizottságban a kötelező feladatok ellátása mellett, nem szeretnék nagy újítást, hiszen mi elsősorban nem az új dolgokat, hanem az igaz és igazi dolgokat keresünk, az Igazság fényében.

Három dolgot szeretnék kiemelni, ami úgy gondolom, hogy közösségünk épülését szolgálhatná:

- I. Egy alkalom létrehozása, ami teret biztosít olyan építő beszélgetéseknek, mint hitbeli tapasztalataink, élményeink, kérdéseink, kétségeink, hogy egymás hite által épüljünk és növekedjünk.
- II. Biblia-klub! Ha már van könyvklub, mi miért ne élvezhetnénk a Biblia-klubot, ahol az is olvasó társra, közösségre talál, aki eddig nem találta meg azt a társat, akivel megbeszélhetné éppen aktuális kérdéseit. Sőt, nem utolsó sorban rendszert és rendszerességet biztosítana a mindennapi olvasáshoz.
- III. Állandó imaközösség, hiszen hisszük és tudjuk, hogy erőnk forrásának, hitünk és kitartásunk növekedésének is egyik elsődleges forrása az imádság.

Ha előzetes ismereteitek és az itt olvasottak alapján továbbra is bizalmat éreztek felém és szavazatokkal segítenétek, akkor ezek mellett, amit ígérni tudok, az az, hogy arra fogok törekedni, hogy ismét egy jó hangulatú, lelkes Hitéleti Bizottság álljon a rendelkezésükre. Olyan közösséget szeretnék, melynek öröme az Urunkban való életünkből fakad, ami átvisz minket kríziseken, nehézségeken és megőrzi mosolyunkat a fárasztó napokon is.

De, hogy ne feledkezzünk meg a Diakóniáról sem, azt gondolom ezt is elsőnek hitéletünkből kiindulva kellene megközelíteni. Vajon, hogy állunk az alázattal? A mások felé való szolgálattal? Merünk-e lehajolni? Egy beszélgetésben megnyitni a saját lelkünket, ha a másoknak erre van szüksége? Merünk-e társai lenni azoknak, akik mellettünk élnek? Mielőtt tehát bármit is tennénk gyakorlatban, melyre számos program lehetőség van úgy vélem elsőnek beszélgetnünk kellene ezekről a témákról és imádságban hordani, hogy szolgálatunk valóban gyümölcsöző lehessen.

Programterv

- Egy alkalom létrehozása, mely teret és helyet ad bizalmas, hitbeli beszélgetéseknek, hogy egymás hite által épüljünk.
- Biblia-klub, hogy mindenkinek legyen társa az olvasásban.
- Állandó imaközösség.
- A diakónia lelkületének megismerése, magunkévá tévése.

Nyilatkozat

Alulírott Takács Evelin, harmadéves teológia-lelkész szakos hallgató, a 2021/22-es tanévben szeretném betölteni a Hitéleti és Diakóniai Bizottság Elnök tisztségét, melyet tanulmányaim során még nem töltöttem be.

Takács Evelin

Takács Evelin

III. éves teológia-lelkész szakos hallgató,
Hitéleti és Diakóniai Bizottság Elnök jelölt

Szabolcsbáka, 2021.04.22.

Tisztelt Választási Bizottság!

Név: Tanászi Ábel

Szak: tanító

Évfolyam: III.

Megpályázott tisztség: Esküdtfelügyelő

Önéletrajz

Tanászi Ábel vagyok, 1998. szeptember 1-jén születtem Sátoraljaújhelyben. Jelenleg Sárospatakon élek családommal. Édesapám lelkész-könyvtáros, jelenleg a Sárospataki Református Kollégium Tudományos Gyűjteményei Nagykönyvtárának igazgatója. Édesanyám a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziumának Általános Iskolájában tanít. Egy nővérem van, aki építészmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetemen szerezte és egy építészirodában dolgozik.

Általános iskolai tanulmányaimat a bodroghalmi Molnár Mózes Általános Iskolában kezdtem, majd a harmadik osztálytól a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziumának Általános Iskolájában folytattam. Így természetes volt, hogy középiskolai tanulmányaimat is a Refiben kezdem el matematika-informatika tagozaton, ahol 2013-ban érettségiztem.

Érettségi után felvételt nyertem a Széchenyi István Egyetemen logisztikai mérnök szakára, ahol egy félév alatt kiderült számomra, hogy nem ez a terület, amivel foglalkozni szeretnék. Egy félévig Sárospatak és térsége iskoláiban leltározási feladatokat láttam el, ennek köszönhetően az oktatást sajátos szemszögből figyelhettem meg.

2018-ban sikeres felvételit követően tanulmányaimat a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen kezdtem el tanítói szakon.

Már kisgyermek koromban részt vettem a bodroghalmi református gyülekezet életében. Szívesen segédkeztem hittan- majd ifjúsági táborok szervezésében, gyülekezeti alkalmak és találkozók lebonyolításában.

Gimnáziumi éveim alatt igyekeztem tevékenyen részt venni a diákéletben. Négy évig tagja voltam a diákönkormányzatnak, ahol pénztárosi teendőket láttam el. Az iskolai rendezvények szervezéséből kivettem a részem és hangtechnikusi munkát láttam el. Az iskolaújság szerkesztőségének tagja voltam két éven keresztül. Cserediák program keretében a Kolozsvári Református Kollégium diákja lehettem. A közösségben végzett munkám

elismeréseként a 2015/2016-os tanévben megkaptam a Czinke Alapítvány díjat, végzős diákként pedig a Tizsáninnen Református Diákja címet.

Az egyetemi közösségi életbe is szívesen kapcsolódtam be. Az korábbi években az évfolyamom megválasztott évfolyamképviselőnek, tagja voltam a Szociális Bizottságnak és a Kollégiumi Bizottságnak. Az idei tanévben pedig a Hallgatói Önkormányzat esküdtfelügyelői tisztségét töltöttem be.

Szabadidőmben barkácsolok és az informatikai ismereteim gyarapítására fordítok sok időt.

Nyáriszüneteimet igyekszem tartalmasan eltölteni. Diákmunka során sikerült betekintést nyerni a Sárospataki Református Kollégium múzeumának és könyvtárának az életébe.

Az idei tanévben ismét jelölést kaptam az esküdtfelügyelői tisztség betöltésére, melyet elfogadtam.

Az esküdtfelügyelői tisztséggel kapcsolatos terveim, elképzeléseim

Vírushelyzet

Az 2020/21-es tanév bebizonyította, hogy nem minden úgy megy, ahogy azt mi elterveztük. Nagyon sok mindent átéltünk az egyetemen, otthonainkban, családjainkban.

Az idei tanév megmutatta azt, hogy milyen nagy szükség van a kapcsolatokra, bátorításokra, támogatásokra.

A tavaly ilyenkor papírra vetett terveim, elképzeléseim sajnos a jelenleg is fennálló járványhelyzet nem valósulhatott meg, ezért szeretnék néhány tervet a következő tanévben megvalósítani az ideik közül.

Együtt, egymásért!

Ezalatt a címszó alatt minden olyan tervem szeretném felsorolni, ami diákságot kovácsolja egy közösséggé.

Tapasztalhatjuk, hogy az online oktatás alatt kapcsolatainkban eltávolodtunk egymástól, zárkózottabbak lettünk. Ezért fontosnak tartom, hogy biztosítsunk olyan alkalmakat a diákság számára, ahol kötetlenül tudnak egy közösségben lenni, beszélgetni.

Ilyen elképzelésem lenne egy egyetemi nap megrendezése, melynek egy koncert lenne a lezárása.

Továbbá a következő tanév során szeretnék kivitelezni egy pár napos egyetemi tábort, ahol közösségépítő feladatok, tábortűz melletti éneklés, lelki elcsendesedés kapna fő szerepet.

Csodálatos díszudvara van az egyetemünknek, amely úgy gondolom, hogy karácsony havában megfelelő helyszínül szolgálhat egy adventi vásárnak, ahol hallgatótársaink által készített portékák, sütemények kerülhetnek árusításra és a befolyt összeget egy jó cél érdekében ajánlanánk fel.

Hagyományteremtő jelleggel szeretném bevezetni a tanár-diák esteket, ahol kötetlenül tud egymással beszélgetni oktató és hallgató, így hozva egymáshoz közelebb őket.

Hallgatói Önkormányzat

A Hallgatói Önkormányzaton belül szeretném a bizottságok elnökeit felkarolni és megfelelő háttérrel biztosítani számukra működésük során. Gondolok itt szakmai képzéseken való részvételre, illetve a számukra fontos eszközök meglétére.

Szeretnék különböző tréningeket szervezni, ahol egy megadott fonal mentén – a Hallgatói önkormányzat egyes szintjein – felszínre kerülhetnek a gondolatok, ötletek, elképzelések.

Tanulmányok

Hasznosnak látom egy „Tanító leszek!” nap megrendezését, ahol az ország tanítóképzőiből lennének jelen hallgatók. Ezen a szakmai napon hallgatók, pedagógusok és kormányzati szinten oktatással foglalkozó meghívott személyekkel lehetne beszélgetni, eszmét cserélni és egymást bátorítani a pedagógus pálya szépségeire.

A jelen helyzet is bebizonyította, hogy mekkora szükség van arra, hogy a pedagógus ismerje és bátran használja a számítógép és az internet adta lehetőségeket. Ezért szeretnék alkalmakat biztosítani, ahol az oktatás során használt programok (MozaWeb, Power Point, Notebook, LearningApps stb.) világába nyerhet betekintést a képzésen részt vevő hallgató.

A hitéleti képzésben nagyon jól működik a patrónus program. Ennek a mintájára világi képzésen is jó ötletnek tartok bevezetni egy mentorprogramot, amelyben az első és harmad évfolyamos hallgatók lennének bevonva.

Kultúra, programok

Az tavalyi tanévben kísérlet történt a néptáncgyűttes beindítására. Ezt a kezdeményezést szeretném ismét felkarolni és megfelelő támogatást nyújtásával megvalósítani az ötletet – a

jelenléti oktatás során ősszel volt egy újabb kísérlet a beindításra, de a járványhelyzet nem engedte meg. A táncnak és a zenének hatalmas közösségformáló ereje van.

Egyetemünk népszerűsítése

Sajnos az idei években a jelentkezések száma megcsappant, melynek az okát nem tudjuk. Ezért fontos, hogy az egyetemünk megfelelő fórumokon, helyeken népszerűsítve legyen!

Egyházi és világi fenntartású középiskolák felkeresését szeretném, ahol hitéleti és tanító szakos hallgatók tudják bemutatni a DRHE-t, beszélhetnek a képzésekről. Tudjuk azt, hogy a mai fiatalok érdeklődését az okos eszközön lehet felkelteni, így online kvízzel és természetesen jutalmakkal állhatnánk elő.

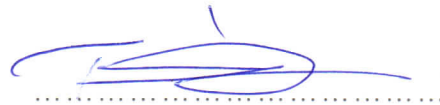
Nagyon nagy szerepe van a személyes megszólításnak, így bízom benne, hogy egy jól kidolgozott formában megvalósulhat egyetemünk népszerűsítése.

Sárospatak, 2021. április 23

NYILATKOZAT

Alulírott, Tanászi Ábel a Debreceni Református Hittudományi Egyetem harmadéves tanító szakos hallgatója nyilatkozom, hogy tanpályám során az Esküdtfelügyelői tisztséget a 2020/2021-es tanévben betöltöttem.

Sárospatak, 2021. április 23.

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke, positioned above a dotted line.

aláírás

Pályázat esküdtfelügyelő-helyettes tisztség betöltésére

Egry Renáta

II. éves tanító szakos hallgató

Önéletrajz

Nézzétek el nekem, ha túl személyes hangvételű a bemutatkozásom, de ez is hozzám tartozik. 2000. 04. 24-én, húsvét hétfőn megelégeltem a „rabságot” és Debrecenben megszülettem. Nővérem már akkor tudta, hogy csak a baj lesz velem, mivel neki kellett otthon maradnia és várnia a locsolókat.

A részletes bemutatkozásnál mindenképpen szeretném tartani a kronológiai sorrendet, ezért az általános iskolai éveknél kezdeném, ahol szerettem aktívan tevékenykedni a diákság életében. Emellett az éneklés és maga a zene szeretete végigkísérte az egész életem. Folyamatosan ének versenyekre jártam mind egyénileg, mind kórossal is. Gimnáziumi éveimet a Dienes László Gimnáziumban töltöttem, ahol német nyelvi előkészítő tagozatos voltam. Itt éreztem magamban annyi ambíciót, hogy jelentkezsek az iskolai diákönkormányzat kötelékébe. Ezt a posztot 5 éven keresztül be is töltöttem, így rengeteg program szervezésében vehettem részt. Nagyon élveztem, hogy a diákság életét számos eseménnyel tehattük színesebbé, amiben megfogalmazódtak nem csak a szórakozásra, hanem a fejlődésre irányuló programsorozatok is. Őszintén úgy emlékszek vissza, hogy jó érzés volt az, hogy azok a programok, amiket kitaláltam, sikeresen megvalósultak. Természetesen a diákságért nem egyedül tevékenykedtem, s ekkor már realizálódott bennem, hogy a kizárólag egyedül végzett munka mindig is egy szélmalomharc marad. Egy fantasztikus csapat tagja voltam. S ekkor tudatosult bennem, hogy nagyon jól megállom a helyem egy csapatban. A pörgős diákéletem mellett természetesen időt szakítottam a szenvedélyemnek is. 2015-ben a gimnáziumi tanulmányaim mellett beiratkoztam a Kodály Zoltán Zeneművészeti iskolába, ahol elkezdtem magánéneket, később pedig zongorát tanulni. A magánéneki tanulmányaimat jelenleg is folytatom.

Az egyetemi tanulmányaimat 2019 szeptemberében kezdtem el. Gyermekkorom óta tudtam, hogy tanító szeretnék lenni és számomra nem volt kérdés a felvételinél, hogy a DRHE-t válasszam. Jelenleg másodéves tanítószakos hallgató vagyok és már második éve képviselem az évfolyamomat a HÖK kötelékén belül. Ahogy tudtam, mindig igyekeztem aktívan tevékenykedni a diákságért. Többek között részt vettem a DRHE Day szervezésében. Egy fantasztikus élmény maradt számomra, amikor egy biharkeresztesi iskolában lehetőségem volt csendes napot tartani a gyerekeknek. A 2020-as DRHE bál szervezésén és a szintén ebben az

évben tartott DRHE nyíltnapnál is igyekeztem a tőlem telhető legjobbat nyújtani azért, hogy segítsen a diáktársaim munkáját. A 2020/21-es jelenléti tanévben segítettem a Hallgatói Önkormányzat számára létrehozott csapatépítő tréning létrejöttét, amiről meggyőződésem, hogy az egyik leghatásosabb esemény volt az évben. Emellett párhuzamosan részt veszek egy TDK dolgozat elkészítésében, ahol kutatásom szintén a zenéhez köthető témában végzem.

Objektíven tekintve magamat úgy gondolom, hogy jó problémamegoldó képességekkel rendelkezek, ami véleményem szerint a programok szervezésénél egyáltalán nem hátrány. Emellett pedig a lelkesedésem, amit egy munkánál felhasználok, valamint az odaadó munkavégzésem nagyban segítheti a közösségi munkavégzést, s így az esküdtfelügyő-helyettesi poszt betöltését.

Tervek, elképzelések

Miután a tervek ismertetésére térnék, azt gondolom fontos érintőlegesen egy helyzetértelmezést tenni. Ez a pandémiás időszak mindannyiunk elé kihívásokat állít és állított. A járvány nem csak fizikailag, hanem mentálisan is károsított minket, hallgatókat. Az online oktatás, a fizikai kapcsolatok, érintkezések felszámolódása mind azt eredményezte, hogy a társainkkal való kapcsolataink elkezdtek személytelenné válni. A 2021/22-es tanév ezért nem szólhat másról, mint, hogy ezeket a kapcsolatokat megpróbáljuk **rehabilitálni**. A Hallgatói Önkormányzatnak, s megválasztásom esetén nekem ez kell, hogy lebegjen a szemem előtt.

Továbbá úgy gondolom, hogy a jóval több lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a hallgatók az esetleges problémáikat, kérdéseiket el tudják mondani, meg tudják osztani a diákvezetőkkel, akik kapcsolatban állnak az egyetem vezetésével. Úgy hiszem a valódi kérdéseket a diákság, a hallgatóság tudja megfogalmazni. Viszont, ha a diákság nincs megkérdezve, akkor a vezetők csak találgatni tudnak, hogy mit kellene még jobbra tenni, min kellene változtatni. Ezért nagyon fontosnak tartom a diákvezetők és a hallgatók közötti kommunikáció megerősítését. Ez a probléma nem új keletű. Ezt a nehézséget gyakran megrendezett fórum beszélgetésekkel lehetne segíteni, ahol a hallgatók anonimán tudnák felénk jelezni a véleményüket, javaslataikat és problémáikat.

Ezenfelül roppant fontosnak tartom azt, hogy iskolánk fejlődjön az online oktatás tekintetében is. A COVID olyan helyzeteket szült, ami rávilágított rengeteg lehetőségre. Kár azt hinni, hogy fejlődésünket csak az anyagi forrás határolja be. Nagyon sokszor az ötlet hiányzik, hogy mivel tehetnénk élhetőbbé az egyetemi éveket a hallgatók számára. Ezért úgy gondolom a nyílt, őszinte párbeszéd nélkülözhetetlen az ország többi tanítóképző intézetével.

Megválasztásom esetén mindenképpen hangsúlyt kapna ez a fajta kapcsolatok felkutatása és megerősítése.

Meglátásom szerint idén a bizottságok nagyszerűen tudták végezni az önálló munkáikat és ebben azért is van nagy lehetőség, mert az elnökség munkáját aligha van bármi más, ami annyira elősegíti, mint egy felelős bizottság tervezete, legyen szó akár online akár offline tevékenységről. Úgy gondolom, olyan programokat kell szervezni a hallgatóknak, amik szükség esetén online és offline formában is könnyedén megszervezhetők.

Közösségi program

A hagyomány tisztelete mindenképpen fontos számomra. Ami már működött az folytatni kell. Ha az egyetem falain belül lenne rá lehetőség, akkor mindenképpen meg szeretném tartani a már hagyománnyá vált pörköltfőző versenyt. Amennyiben a járvány újra közbeszól, egy közeli ismerős cukrász segítségét kérve Zoom-on együtt elkészíthetnénk valami roppant egyszerű és finom süteményt. Ezek mind tudnák a hallgatók között nem látható falak bontását elősegíteni.

Kerekasztal beszélgetés

Szórakozás mellett roppant fontos az, hogy gondolkodjunk el azon, milyen is lesz a jövőnk, s lássunk messzebb a magunk véleményénél. Ebből adódóan frissen végzett tanítókat hívnék vissza azért, hogy beszámoljanak milyen volt az első hét az új munkahelyükön. Illetve, miképpen fogadta őket a tanári kar. Ezen felül a hallgatók által megfogalmazott kérdéseket, esetleges félelmeket lehetne velük megbeszélni. A végzett hallgatókkal való beszélgetés úgy érzem nagy segítség lehet minden évfolyam számára. Szintén kerekasztal beszélgetés formában lehetne megvalósítani olyan diszkurzusokat, melyek segítik a hallgatók érvényesülését a tanítói pályán.

Rengeteg program ötletem van még, melyhez lehetne sorolni például a DRHE gyalogtúra, vagy egy nemzetközi est tartását, viszont mindkettőt olyan programnak gondolom, amiket sajnos nagyban befolyásol a jelenlegi járvány helyzet. Ettől eltekintve, bizakodva állok az új tanévhez és hiszek abban, hogy ennek a rendkívül szerencsétlen helyzetnek hamar vége lesz és újra biztonságosan tudjuk folytatni tanulmányainkat jelenléti oktatás formájában.

Összességében úgy vélem a 2021/22-es tanévben nem lehet más feladatunk, mint az újjáépítés! Mind a kapcsolatok, mind a közösségi programok esetében. Hiszem azt, hogy ez csak akkor lesz sikeres, ha a diákság és a HÖK egyaránt összefog és megfelelő kommunikációval tudja megvitatni a felmerülő problémákat.

Nyilatkozat

Alulírott Egry Renáta, (EZBF63) másodéves tanítószakos hallgató ezúton nyilatkozom arról, hogy esküdtfelügyelő-helyettes tisztséget tanulmányaim során még nem töltöttem be.

Debrecen, 2021. 04. 23.

.....Egry Renáta.....

Egry Renáta

Név: Hubai Alex

Szak: Tanító

Évfolyam: III.

Megpályázott tisztség: Esküdtfelügyelő-helyettes

Tisztelt Választási Bizottság Elnöke!

Önéletrajz

A nevem Hubai Alex 1995 május 6.-án születtem Nyíregyházán. Jelenleg Tiszalökön élek, emellett kollégista vagyok az Andaházy kollégiumban.

A Tiszalöki Kossuth Lajos Általános és Alapfokú Művészeti iskolába jártam általános iskolába, majd a Tiszavasváriban tanultam a Váci Mihály Gimnáziumban. Ezek után úgy döntöttem, hogy szakmát tanulok. Nyíregyházán a Sipkay Barna Kereskedelmi, Vendéglátóipari, Idegenforgalmi Szakgimnázium, Szakközépiskolája és Kollégium volt, ahol Vendéglős és Vendéglátás szervező végzettséget szereztem, de végül nem dolgoztam a szakmámban.

Sokáig nem találtam a helyem, és sok mindenbe kezdtem bele, jártam tanfolyamokra, dolgoztam gyárakban. Egyszer besokalltam és úgy éreztem, hogy én ennél többre vagyok hivatott, ezért otthagytam a munkámat, újra érettségiztem, középfokú Angol nyelvvizsgát és ECDL Base bizonyítványt szereztem, majd jelentkeztem Tanítónak a Debreceni Református Hittudományi Egyetemre, ahol végre úgy érzem, hogy megtaláltam a helyemet, és próbálok minél többet részt venni az Egyetem életében, részt veszek programokon, önkénteskedek és évfolyam képviselő is voltam, jelenleg Esküdtfelügyelő-helyettes vagyok.

Életem során sokszor kellett irányítanom egyes munkafolyamatokat és mindig kiváló munkaerőként jellemeztek. Szervezési készségeimet a Vendéglátás szervezőként

szerzett tudásom és tapasztalataim által az élet más területeire is alkalmazni tudom. Fontos tulajdonságaim közé tartozik, hogy rendkívül eredményesen tudok csapatban dolgozni, viszont, ha úgy hozza a helyzet, egyedül is megállom a helyem. Türelmes vagyok és nyitott, szívesen fogadok bármilyen pozitív vagy negatív kritikát, tanácsot. Nem okoz gondot egyszerre több feladattal foglalkozni és nem jelent gondot a monotonitás sem. Kreatív vagyok és elszánt, ha valamit meg kell csinálnom akkor addig nem nyugszom míg a lehető legjobb tudásom szerint véghez nem viszem az adott feladatot. Megértő vagyok és segítőkész, mindenki szeretett velem együtt dolgozni bármiről volt szó. Végül de nem utolsó sorban nagyon megbízhatónak tartom magam.

Szabadidőmben zongorázni és gitározni tanulok autodidakta módon. Szeretem a művészeteket, sokat olvasok és írok is: regényt, verseket és dalszövegeket. Amatőr módon sajátkezüleg, házilag zenélek is. Sok időt töltök a természetben, ahol nyugalomra találok és tudok elmélkedni. Szeretem a családommal és barátaimmal együtt tölteni az időt.

Az esküdtfelügyelő-helyettes tisztséggel kapcsolatos terveim, elképzeléseim

Vírushelyzet:

A vírushelyzet miatt sajnos nem lehet előre tervezni hosszútávon, néha még rövidtávon sem, néha egyik hétről a másikra változik a helyzet. Szeptemberre remélhetőleg szabadabbak lehetünk, kevesebb korlátozás lesz, de nem lehetünk benne biztosak, ezért minden oldalról meg kell vizsgálni egy adott programot, eseményt, vagy alkalmat, hogy milyen módon lehet kivitelezni. Elégé pesszimista vagyok a vírushelyzettel kapcsolatban, de a legjobbakat remélem. Ezért a korlátozások vagy egyes korlátozások feloldásával naprakészen próbálok minden olyan lehetőséget kiaknázni, ami a diákság életébe egy kis színt vihet a szürke hónapok után. A már jól megszokott programokat, melyek a vírus helyzetben esetleg nem voltak vagy nem megfelelőképpen voltak megrendezve igyekszem, hogy a lehetőségeknek megfelelően kerüljenek megrendezésre a DRHE névhez méltóan, magas színvonalon. Az utóbbi évben sok tapasztalatot szereztem az iskola ügyeinek működésével kapcsolatban, így tisztában vagyok vele mi az, amit lehet a vírushelyzetben és mi az, amit nem. Itt megjegyezném,

hogy folyamatos próbálkozás mellett, még mindig problémákba ütközünk, ezért a tapasztalatomat fontosnak tartom az egyetemi élet gördülékenysége érdekében.

Művésznapi:

Szerencsére van olyan program is, mely személyesen és virtuálisan is élvezetes lehet. Szeretnék egy havonta, vagy három hetente megrendezett művésznapot tartani. Ennek az lenne a lényege, hogy megmutatjuk egymásnak mit/miket alkottunk az elmúlt egy hónapban/három hétben. Maga a program magába foglal mindenféle művészetet, zene, festés, rajzolás, írás stb. Ezentúl bármilyen hobbi, vagy olyan dolog idekerülhet, amiről úgy gondolja a diák, hogy egyedi és értéket képvisel. Van néhány ritka emléktárgyad? Értékes bélyeged? Vagy éppen unalmadban firkáltál egy lapra és azt mondtad: Húha! Mutasd meg! A „művésznapi” egyelőre foglalként van jelen, ez változhat és bővíthet a bemutatott dolgok köre. Mint minden esemény, ez is személyesen lenne a legjobb, de interneten keresztül is remekül meg lehet oldani. Összefoglalva: ha úgy érzed megmutatnád az egyediségedet, ha szeretnél visszajelzést kapni, vagy csak megnézni diáktársaid mire képesek, amiről lehet nem is tudtál, ez a program lehetőséget ad rá. Ezeket közös megegyezéssel a Diákság csoportban meg is lehetne osztani (ott látja a legtöbb diák). Ha reményeim szerint működne a program, akár helyet kaphatna az Új Közlönyben is, esetleg időnként megrendezett versenyen a legjobb alkotások jutalomban is részesülhetnének.

A folytatás:

Végül szeretném folytatni, amit elkezdtünk az elnökséggel. A vírushelyzet miatt sok minden nem valósulhatott meg, szeretnék ezek létrehozásában segíteni. Az elmaradt programokra szánt összegeket a HÖK hatékonyabb működése érdekében eszközbeszerzésre fordítottuk, részben ösztöndíjakat írtunk ki és szorgoskodtunk a háttérben, hogy a jövőben sokkal jobban és hatékonyabban működjön minden. Szeretném, hogy olyan módon bontakozhassunk ki, ahogyan az előző évben nem volt teljesen lehetőségünk. Mint ahogy eddig is, most is szeretnék a szolgálatokra lenni, bármiben szükségetek van segítségre, hozzám nyugodtan fordulhattok.

NYILATKOZAT

Alulírott, Hubai Alex, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem 3. éves tanító szakos hallgatója nyilatkozom, hogy tanpályám során az Esküdtfelügyelő-helyettes tisztséget a 2020/2021-es tanévben betöltöttem.

Tiszalök, 2021. április 22.

Hubai Alex

aláírás

Pályázat az Ellenőrző Bizottság-Elnöki pozíciójának betöltésére

Önéletrajz

Szabó Gergő Ottó vagyok, III. éves teológia-lelkész szakos hallgató. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, egy kisvárosban élek a családommal Kisvárdától mintegy 20 kilométerrel távolabb elhelyezkedő Mándokon.

Eddigi életutam 1999.09.24-én kezdődött Kisvárdán. A keresztség sákramentumában a mándoki református egyházközségben részesültem. Általános iskolai tanulmányaim a mándoki Általános Művelődési Központban végeztem el. 2013. május 12-én anyagyülekezetemben, Mándokon tettem konfirmandus fogadalmam.

2014-ben a kisvárdai Szent László Katolikus Gimnázium, Szakgimnázium, Általános Iskola, Kollégium és Óvoda, oktatási intézményébe sikeres felvételt nyertem közgazdaság szakra. Eredeti tervem az volt, hogy a nyelvi közgáz szakra kerüljek, azonban abban az évben már nem indították ezt az osztályt, ezért az iskola igazgatóhelyettese javasolta a közgazdaság szakot. Az itt eltöltött négy évem alatt részletes képzést kaptam már elsőtől kezdve a makro és mikroökonómiától egészen a számviteli ügyvitelig. A gimnáziumban töltött éveim alatt nagy szerelem volt számomra az angol nyelv és a történelem, mivel ezeket szerettem meg a leginkább, hiszen kiváló tanárok keze alatt tanulhattam. Tervbe került a nyelvvizsga megszerzése ebből fakadóan, melyet sikeresen megszereztem angol nyelvből B2 középfokon. Sajnos a felsőfokra még nem került sor, de természetesen tervben van, illetve egy további nyelv elsajátítása.

A gimnázium katolikus voltából fakadóan nagy hangsúlyt fektettek a hitoktatásra- a lelki nevelésre. Kiváló hitoktatóim voltak, akik elindítottak azon az úton, hogy III.-ra megfogalmazódott bennem, hogy lelkészként szeretném folytatni az életem, viszont felmerült bennem az angol-történelemszakos tanári pálya.

2018.06.27-én sikeres érettségit szereztem, mely során az angol nyelvből emelt szintű, közgazdasági alapismeretekből középfokút, illetve református hittanból vizsgáztam az alaptárgyak mellett. Az érettségi után végül úgy döntöttem, hogy lelkészként szeretném folytatni tanulmányaim, és azon belül is csak a Debreceni Református Hittudomány Egyetem ősi falai között.

2018. szeptemberében már a tanévet a Debreceni Református Hittudományi Egyetem teológia-lelkész szakos hallgatójaként kezdtem meg. Bekerültem a Kulturális és Sport Bizottságba, ahol a bizottság munkáját segitettem kezdetben. Tanulmányaim mellett az Andaházy Kollégiumi Bizottság munkáját segitettem. 2019. augusztusának végétől már a Bizottság tagjaiként vettem részt a Bizottság munkájában, vezetem a Kollégium edzőtermét, illetve szerveztem programokat a lakóknak. A vírushelyzet beállta miatt munkánk megszakadt. 2020.tavaszaán. 2020. őszén a diákok újra bizalmat szavaztak nekem, mint Bizottsági tagnak, melyet örömmel vállaltam. Jelenleg az őszi hazaköltözés óta a Bizottsággal nem tudunk aktív tevékenységet folytatni.

Teljesen jogosan kerül fel a kérdés a miérttel kapcsolatban. A tanulmányaim során szerzett tapasztalataim szeretném a megfelelő területen hasznosítani, de a legfontosabb a miérttek során az a hatodik az élet szabályaiból, melyet egykoron Arnold Schwarzenegger fogalmazott meg, mely így szól: 6. Adj vissza! Bármilyen utat választasz az életben, mindig meg kell találnod az időt, hogy valamit visszaadj, valamit a közösségnek, valamit a városodnak vagy az országodnak. Nézőpontom szerint az életben elért sikereim, az egyetemen megalapozásra kerülnek folyamatosan, ezért tartozom annyival az egyetemnek, diáktársaimnak, hogy visszaadom valahogyan ezt a segítséget.

Tervek, elképzelések

Felelősségteljesen és lelkiismerettel ellenőrizni a HÖK gazdálkodását, gazdasági tanácsokkal segíteni őket a kedvezőbb költségvetés kialakításában egy megfelelő csapat támogatásával.

A hallgatók HÖK testületeinek, valamint annak tagjaival, tisztségviselőivel, szerveivel való panaszok, meghallgatása; ezen problémák precíz kivizsgálása és megoldását szeretném képviselni. A hallgatók bátran fordulhatnak hozzám problémáikkal és biztosítom a megfelelő szolidaritást számukra, illetve a kölcsönös bizalmat arra vonatkozóan, hogy ami olyan jellegű probléma szigorúan csak közöttünk marad.

Ha valamely bizottságnál probléma lép fel és eltérést tapasztalok a szabályzattól figyelmesen felszólítom és biztosítom arról, hogy segítek a tervezett kerethez visszatérni.

Nyilatkozat

Alulírott, Szabó Gergő Ottó, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem III. éves teológia-lelkész szakos hallgatója nyilatkozom, hogy a 2019/20-as tanévben nem töltöttem be az Ellenőrző Bizottság elnöki tisztségét.

Kelt: Mándok, 2020.04.11.

Aláírás

Bemutakozás

Alúlirott **Gellén Máté**, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem ötödéves teológus-lelkész szakos hallgatója az egyetem tisztségújításának keretében az Ellenőrző Bizottság-i pozícióra való jelölésem alakalmából, a következőkben szeretnék bemutatkozni az egyetem választópolgárai, kedves kollégáim számára.

Jómagam, Gellén Máté 1996 június 2.-án születtem Budapesten, majd szüleimmel együtt ezután nem sokkal Partiumba költöztünk, ahol először egy kisebb faluba, majd később egy nagyobb községbe – Avasújvárosba – költöztünk, ahol mindmáig élem az online oktatás adta hétköznapjaimat. Tanulmányaimat illetően: az általános iskola mind a nyolc osztályát a nagybányai Németh László líceumban végeztem, majd a középiskolát a Szatmárnémeti Református Gimnázium falai közt töltöttem és ott érettségiztem 2015-ben. 2012-től, Avasújvárosba való költözésemtől, 2018-ig tagja voltam az avasújvárosi MaDiSz-nak (Magyar Diák Szövetség), melyen belül néptánccal és amatőr színjátszással foglalkoztam. A középiskola elvégzése után a Sárospataki Református Teológiai Akadémiára nyertem felvételt, ahol több éven keresztül voltam a diákönkormányzat tagja, mint évfolyamképviselő. Ugyancsak ebben az intézményben töltöttem be a levelezős diákok elszállásolásáért és a konzultációk alatti jólétükért felelős pozíciót, mely abból állt, hogy minden levelezős konzultációs hétvégén adminisztrációs, információs és elszállásolási feladatot végeztem közöttük a konzultáció időtartama alatt, valamint jelentkezéseket vettem fel a következő konzultáció idejére az elszállásolási igények terén. Az ott töltött évek alatt, tagja voltam ugyancsak ezen teológiai akadémia énekkarának és amatőr színjátszó csapatának, amelyekkel rengetek fellépést éltünk meg – köztük nívós alkalmakon is – határainkon innen és túl is. Mint az fentebb kiderült, az itt töltött idő alatt is tagja voltam az otthoni diákszervezetnek.

A Sárospataki Református Teológiai Akadémián eltöltött évek után a 2019/2020-as tanévben nyertem felvételt a Debreceni Református Hittudományi Egyetemre teológus szakra. Ettől az évtől - 2020/2021-es - kezdődően pedig az egyetem teológus-lelkész szakos hallgatójává válltam. Ugyan ötödéves vagyok de tanulmányi csúszás miatt még egy évig az egyetem hallgatója leszek. Ebben az évben szeretném betölteni az Ellenőrző bizottsági pozíciót,

melyre jelölést kaptam. A DRHE-n még eddig nem töltöttem be bizottsági vagy egyéb vezetői pozíciót.

Elképzeléseim és terveim a pozícióval kapcsolatban

Tisztelt Kollégáim!

Az Ellenőrző Bizottság önmagában egy olyan bizottság, amely látványosan tevékenységével nem mutatkozik közöttetek. Nevében is foglalva van, hogy az ellenőrzéssel foglalkozik. Lehet sokak számára ismeretlen is ebből kifolyólag ez a bizottság. A HÖK és a diákság vezetőségének az ellenőrzésével foglalkozik. S mivel ez csupán pénzügyi és tevékenységi ellenőrzéssel foglalkozik bulizós, csapatépítő és hitmélyítő programokat én nem tudok nektek ígérni. Nem is ez a munkám. Mit tudok ellenben ígérni? Kezdjük az elejéről: A Bizottság a HÖK pénzügyi és tevékenységbeli dolgait ellenőrzi, pontosabban áttekinti azokat, és tanácsot ad arra nézve, hogy hol érdemes változtatni, javítani. Véleményem, és valahol vesszőparipám az, hogy emberséggel, szeretettel és odafigyeléssel minden dolog megoldható. Amit én értetek tehetek az az, hogy a HÖK minden egyes olyan dolgát, ami az én, és csapatom ellenőrzői bizottsági hatáskörön belül esik, kellő tisztelettel és szeretettel, de mindemellett nagy odafigyeléssel vizsgáljam felül. Mindannyiunk érdeke ugyanis, HÖK vezetők és tagok, valamint diákok érdeke is, hogy minden rendben működjön és menjen végbe. Az én elképzelésem és tervem megtenni mindent, hogy a HÖK és diákság együtt tudjon működni és egy húron pendülni. És hogy hogy? Úgy, hogy azt, amit a szabályzat és a jómodor megenged mindig elétek tárom, pl. „, a HÖK ismét kimagaslóan áll, helyzete magaslatán van minden téren”. Egyszóval, azt, hogy a mi érdekképviselőnk, a HÖK, hogyan áll bizonyos tereken, hangsúlyozom nem anyagilag, hanem szervezetileg (kimagaslóan, határozottan jól stb.), hiszen ez mindannyiunk ügye és érdeke egyben.

Mindemellett az Ellenőrző Bizottság hatáskörébe tartozik, a HÖK testületeinek tagjaival, illetve egyéb tisztségviselőivel és szerveivel szembeni hallgatói panaszok kivizsgálása is. Terveim és elképzeléseim közé tartozik ezen a téren az, hogy minden esetlegesen felmerülő ilyen konfliktust és/vagy problémát a legkomolyabb szinten fogom majd kezelni és kivizsgálni. Mindemellett ezt az igazság, testvéri szeretet és bajtársiasság fegyvereivel próbálom majd megoldani ezeket. Hiszem, hogy egy probléma megoldásához nagyon kevés az erőfitogtatás, az

izom mutogatás és a csípős megjegyzés. És hiszem ezzel ellentétben azt, hogy ahol igazságkeresés, mély utánajárás, nyugodt megbeszélés és testvéri szeretet van, ott minden úgy tud megoldódni, hogy az nem hoz magával megbomlást, utálatot és békétlenséget. S megbomlás alatt értem egyetemünk igen jó és összetartó diákságát, legyen az teológus csapat, tanítós csapat, vegyes csapat, kolis csapat stb.

Összegzésül tehát elmondhatom, hogy az Ellenőrző Bizottság elnökeként, amennyiben bizalmat szavaztok nekem, mindent megteszek, hogy úgy folyhassanak az ügyek, hogy sem a HÖK részéről ne érhesse semmilyen kellemetlenség a diákság önértetét, s beléjük vetett bizalmát, sem pedig a diákság részéről ne érje illetéktelen vád a HÖK testületi tagjait, illetve egyéb tisztségviselőit és szerveit, értem itt a fentebb említett panaszokat vagy egyéb dolgokat.

Megválasztásom esetén én ezeket tudom megígérni, biztosítani és Isten segítségével véghezvinni. Mindaddig pedig maradok tisztelettel:

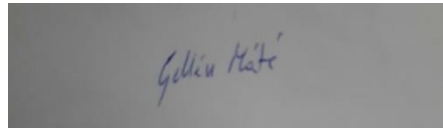
Gellén Máté, Ellenőrző Bizottsági elnök-jelölt

Nyilatkozat

Alúlirott **Gellén Máté**, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem ötödik évfolyamos teológus-lelkész szakos hallgatója ezúton nyilatkozom afelől, hogy a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen eltöltött éveim ideje alatt az Ellenőrző Bizottság elnöki pozícióját (melyre most jelölve lettem) még nem töltöttem be, sem az Ellenőrző Bizottság tagja nem voltam.

Gellén Máté

– Ellenőrző Bizottsági elnök-jelölt –

A rectangular box containing a handwritten signature in blue ink that reads "Gellén Máté".

Kelt: Avasújváros, 2021. április. 23.

Bemutakozás

Nagy Zsuzsanna vagyok, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem első éves tanító szakos hallgatója.

Az Ellenőrző Bizottság elnöki tisztségét szeretném megpályázni.

Mielőtt a terveimről beszélnék, kicsit magamról mondanék pár szót. A Debreceni Református Kollégium Dóczy Gimnáziumában érettségiztem 2020-ban, és ott töltöttem el 6 nagyon szép esztendőt. Gimnáziumi éveim alatt is részt vettem a diákság munkájában, 4 éven keresztül a Diákönkormányzat egyik vezetőségi tagja voltam. A Dóczynak hála rengeteg programot szervezhettem diáktársaimmal közösen, megtanultam csapatban dolgozni, értékelni azt az elhivatottságot és kreativitást, mellyel oly sokan rendelkeznek. Többször is nyílt arra lehetőségünk, hogy csapatépítő tréningeken vegyünk részt, ezáltal még gördülékenyebben ment a közös munka, melyet az iskola diákjaiért tettünk. A diákok szerettek velünk közösen dolgozni, és mindig értékelték a munkánkat, így a fejlődésre is volt alkalmunk minden egyes program után. Fontosnak tartottuk a diákok kéréseit, esetleges panaszait, mindent bizalommal kezeltünk. Egyfajta kapcsolattartók is voltunk a diákok és a pedagógusok között, így a diákok is tudták általunk, milyen elvárásaik voltak az oktatóknak. Tanulmányaim mellett is volt időm az iskolai élettel foglalkozni.

Szabadidőmben néptáncolok, a Forgórózsa Táncegyüttes oszlopos tagja vagyok immár 15 éve. A néptánc is olyan utat nyitott meg előttem, amiért nagyon hálás vagyok. Folyamatos fejlődésre van lehetőségem, és nem csak a tánctudásom, hanem a személyiségem, a jellemem is tudom formálni általa. A néptánc is egy közösségi tevékenység, így megtanultam jól alkalmazkodni társaimhoz. A sok fellépés, a külföldi utazások felejthetetlen élményeket adtak/adnak, el sem tudnám képzelni az életemet enélkül. Nagyrészt a néptáncnak köszönhetem azt is, hogy a tanítói hivatást választottam, én is szoktam próbát tartani a kisebb csoportokban. A gyermekek rendkívül hálásak, és nagyon szeretnivalók, és csodálatos látni a fejlődésüket. A jövőre nézve vannak még terveim a néptáncsal, szeretném elvégezni a táncpedagógusi képzést, hogy a későbbiekben azt is tudjam oktatni. A néptánc mellett olvasni

szoktam, de alapvetően szeretek közösségben lenni, amikor csak van lehetőségem, társaságban vagyok, fontosnak tartom a kapcsolataim ápolását és fenntartását.

Alkalmasnak találom magam ennek a szerepkörnek a betöltésére, mivel már van tapasztalatom az ilyesféle munkában. Nagyon kreatív, szorgalmas, és alkalmazkodó embernek tartom magam. Nyitott vagyok az új dolgokra, szeretem megragadni a lehetőségeket. Szeretek új embereket megismerni, kapcsolatokat építeni. Természetesen van hova fejlődni, de bízok abban, ha megválasztanak, akkor a körülöttem lévő emberek támogatni fognak, és segítenek abban, hogy jobb legyek.

A terveim, mint az Ellenőrző Bizottság elnöke:

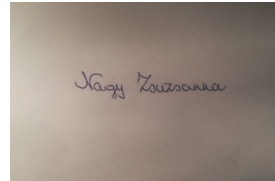
- elsősorban olyan tagokat szeretnék a bizottságba, akik elhivatottan és szorgalommal végzik a munkájukat, ahogyan én magam is szeretném
- szeretnék megismerkedni jobban az előző elnökkel, hogy a jó szokásait példaként lássam magam előtt, tudjak tanulni tőle
- egy összetartó csoportot szeretnék kialakítani, hogy bizalommal tudjuk egymást keresni, hogy ne legyen fennakadás a közös munka során
- az egyetemen kívül is szeretnék jó kapcsolatban lenni a bizottsági tagokkal, hogy jobban meg tudjuk ismerni egymást, és ne teher legyen a közös munka, hanem élvezzük egymás társaságát
- nyitottsággal szeretnék a diáktársaim felé fordulni, és az esetleges panaszokat mihamarabb orvosolni
- minden problémát és panaszt komolyan vennék, és bizalmasan kezelném

- nagy odafigyeléssel és precízen szeretném figyelemmel kísérni a pénzgazdálkodást
- nagy hangsúlyt fektetnék a szabályszerűségekre, hogy minden az Alapszabályban foglaltak szerint működjön; és mivel a szabályszerűséget elvárom, én magam is aszerint járnék el, hogy jó példát tudjak mutatni
- tartani szeretném a kapcsolatot a HÖK testületeinek tagjaival és tisztségviselőivel, hogy tágabb körben is bizalommal kereshessük a másikat, és segítsük egymás munkáját
- olyan vezető szeretnék lenni, aki közösen végzi a munkát a bizottsági tagokkal, és nyitott az új lehetőségekre
- kiképném a velem együtt dolgozók véleményét, ugyanis szeretnék biztos lenni abban, hogy a végső döntés, amit hozok, a többség érdekét szolgálja
- a tőlem telhető maximális tudásommal végezném a munkám, és a folyamatos fejlődésre törekednék

NYILATKOZAT

Alulírott, Nagy Zsuzsanna, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem 1. éves tanító szakos hallgatója nyilatkozom, a tanpályám során nem töltöttem be az Ellenőrző Bizottság elnöki tisztségét.

2021.04.22.

A rectangular image showing a handwritten signature in blue ink on a light-colored background. The signature reads "Nagy Zsuzsanna".

aláírás